

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3650

гр. Варна, 25.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Иванка Д. Дрингова
Ивелина Влагова

като разгледа докладваното от Ивелина Влагова Въззивно гражданско дело № 20233100501794 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба с вх. № 51526/10.07.2023г. по регистратурата на ВРС подадена от Община Варна, чрез процесуалния й представител срещу Решение № 2297/23.06.2023г. постановено по гр.д. № 11184/2022г. по описа на ВРС, 9-ти състав В ЧАСТТА, с която съдът е приел за установено по отношение на ответника Община Варна, че ищите Й. П. П., ЕГН ***** и Д. Ф. П., ЕГН ***** са титуляри на абсолютното вещно право на собственост върху реална част с площ от 94 кв.м., обозначена с червен щрих на скица Приложение № 2 /л. 64/, приподписана от съда и представляваща неразделна част от настоящото решение, от поземлен имот с идентификатор № *****.9687 по КККР на гр.Варна, одобрени със Заповед № РД-18-92/14.10.2008г. на ИД на АГКК, находящ се в гр.Варна, кв. „Виница“, с.о. „Манастирски рид“, местност „Манастирски рид“, целият с площ от 768 кв.м., с трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно ползване - за второстепенна улица, номер по предходен план: 5169687, при съседи: *****.679, *****.680, *****.681, *****.4806, *****.9997, *****.4438, *****.675, *****.676, *****.677, *****.678 по предявените искове с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК и е **ОСЪДИЛ** жалбоподателя Община Варна заедно с Д. Д. Д., П. В. П. и Л. Й. М. да заплатят на ищите съдебно-деловодни разноски в размер на 2532,43 лева.

Въззивникът - Община Варна, чрез процесуалния си представител заявява становище за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение и необоснованост съобразно събраните по делото доказателства. Оспорва се извода на съда за наличие на идентичност между имота с ид.*****.9687 по КК на гр.Варна с площ от 768 кв.м. и имот с № 9687 по КП от 1989г., който с ПУП-ПУР е предвиден за второстепенна улица, както и че по отношение на този имот не е проведена отчуждителна процедура. Твърди се, че новообразуван имот № 9687 по ПНИ на с.о. „*****“, землище

кв.Виница одобрен през 2008г. е с предназначение улица и с вписана собственост на Община Варна и срещу този имот по ПНИ не е постъпвало възражение от ищците. Посочва, че новообразуван имот № 9687 отговаря на техническото задание за улица и на нормативните изисквания на чл.28, ал.5 от ППЗСПЗЗ с цел осигуряване на достъп до улица или път на имоти без достъп до такъв.

Излага, че владението на ищците и на праводателите им не е било необезпокоявано, предвид на всички действия на Община Варна, с които е обявено и възложено изработването на ПНИ за местността. Счита, че с тях е смущавано владението и е прекъсвана давността на ищците. Оспорва се крайния извод на съда, че ищците са придобили реалната част от ПИ с ид.*****.9687 с площ на частта от 94 кв.м. по силата на изтекла в тяхна полза придобивна давност. Твърди се неправилност и на извода на съда, че не е провеждано отчуждително производство за процесната реална част от Община Варна, като се посочва, че съгласно чл.21 и следващите от ЗОС такова не се провежда при територии, за които се съставя ПНИ и за които важат правилата на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ. Посочва, че статутът на имот с ид.*****.9687, респективно и на процесната реална част от него е улица, следователно публична общинска собственост, която не може да бъде придобивана по давност от частноправни субекти /чл.7 от ЗОС/.

Въззивникът излага също, че след прекратяване на правото на ползване предоставено на праводател на праводателите на ищците – Г В Д чрез трансформирането му за реалната част от 600 кв.м., ищците са имали качеството държатели за площта над признатите 600 кв.м., поради което не биха моли да придобият собствеността въз основа на давностно владение. Прави се възражение и за това, че съгласно чл.200, ал.1 от ЗУТ реално определени части от поземлени имоти не могат да бъдат придобивани по давност, ако не отговарят на изискванията на чл.19 от ЗУТ. В случая се посочва, че реалната част е с площ от 94 кв.м., а минимално изискуемата по чл.19, ал.1, т.2 от ЗУТ е 500 кв.м. и следователно се изключва като възможен предмет на правото на собственост.

Моли първоинстанционното решение в обжалваните му части да бъде отменено и да се постанови ново, с което предявените искове да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира за присъждане на съдебно-деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

Подадена е и втора въззивна жалба, с вх.№ 54090/18.07.2023г. по регистратурата на ВРС от Д. Д. Д., П. В. П. и Л. Й. М., чрез процесуалния им представител **срещу Решение № 2297/23.06.2023г. постановено по гр.д. № 11184/2022г. по описа на ВРС, 9-ти състав В ЧАСТТА**, с която съдът е приел за установено по отношение на жалбоподателите, че ищците Й. П. П. и Д. Ф. П. са титуляри на абсолютното вещно право на собственост върху реална част с площ от 239 кв. м., обозначена със син щрих на скица Приложение № 1 /л. 63/, приподписана от съда и представляваща неразделна част от настоящото решение, от поземлен имот с идентификатор № *****.4438 по КККР на гр. Варна, одобрени със Заповед № РД-18-92/14.10.2008г. на ИД на АГКК, находящ се в гр. Варна, с.о. „*****, Бялата чешма и Дъбравата", местност „Борук Дерее“, целият с площ от 2002 кв. м., с трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно

ползване - ниско застрояване /до 10м/, номер по предходен план: 5164438, при съседи: *****.9997, *****.9687, **КАКТО И** в частта, с която съдът е приел за установено, че Й. П. П. и Д. Ф. П. са титуляри на абсолютното вещно право на собственост върху реална част с площ от 94 кв.м., обозначена с червен щрих на скица Приложение № 2 /л. 64/, приподписана от съда и представляваща неразделна част от настоящото решение, от поземлен имот с идентификатор № *****.9687 по КККР на гр. Варна, одобрени със Заповед № РД-18-92/14.10.2008г. на ИД на АГКК, находящ се в гр.Варна, кв. „Виница“, с.о. „Манастирски рид“, местност „Манастирски рид“, целият с площ от 768 кв.м., с трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно ползване - за второстепенна улица, номер по предходен план: 5169687, при съседи: *****.679, *****.680, *****.681, *****.4806, *****.9997, *****.4438, *****.675, *****.676, *****.677, *****.678 **и е ОСЪДИЛ** жалбоподателите Д. Д. Д., П. В. П., Л. Й. М. заедно с Община Варна да заплатят на ищците съдебно-деловодни разноски в размер на 2532,43 лева.

Въззивниците - Д. Д. Д., П. В. П. и Л. Й. М. се позовават на неправилност и необоснованост на обжалваното решение както и постановяването му в противоречие със събраните по делото доказателства. Възражава се срещу извода на съда, че за процесните реални части от новообразуваните имоти попадащи в обхвата на ПНИ на с.о. „*****“, Бялата чешма и Дъбравата" придобивната давност започва да тече от издаването на заповедта по §4к, ал.7 от ЗСПЗЗ. Считат, че началото на давностния срок за придобиване на имоти в терени по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ тече от приключване на административната процедура по възстановяване на собствеността, т.е от издаване на протокола за въвод във владение.

Оспорват също, че владението на ищците е било спокойно, предвид многобройните действия свързани с изработването на ПНИ, с които Общината и областната администрация са смущавали владението им. Оспорват и възможността да бъде придобита по давност част от имот с площ по-малка от нормативно установените 500 кв.м. съгласно забраната по чл.200, ал.1, предл.2 от ЗУТ.

Не споделят изводите на съда, че за процесната реална част от имот с ид.№ *****.9687 по КК на гр.Варна не е проведена отчуждителна процеура и следователно имотът не е станал общинска собственост. Твърдят, че от момента на влизане в сила на ПНИ, имотът с ид. *****.9687 е придобил отредения му с плана статут на улица и това не се променя от факта дали същата е изградена на място или не. Считат, че като част от улица процесната реална част е публична общинска собственост и не може да бъде придобивана по давност /чл.86 от ЗС/. Молят решението на ВРС в обжалваните части на бъде отменено, а исковите претенции да бъдат оставени без уважение. Претендират за присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл. 263 ГПК е постъпил писмен отговор на двете въззивни жалби /ВЖ с вх.№ 54090/18.07.2023г. и ВЖ вх.№ 51526/10.07.2023г./ от въззиваемите страни – Й. П. П. и Д. Ф. П., чрез процесуалния им представител. Считат жалбите за неоснователни, а

решението на ВРС за правилно и законосъобразно.

Оспорват възраженията на въззивниците, че началото на давностния срок за придобиване на имоти в територия по § 4 от ЗСПЗЗ започва да тече от момента на издаване на протокол за въвод във владение на реституираните собственици. Позовават се на практиката на ВКС, според която придобивна давност може да тече за имот, който е индивидуализиран и по отношение на който собственикът може да се защити чрез иск. Считат, че постановеното решение е съобразено с тази постановка и направените изводи съответстват на задължителната съдебна практика. Правилно е посочено, че реституционното решение от 11.05.1999г. на ПК-Варна, макар и прието преди промените в закона от 30.07.1999г., няма конститутивно действие, тъй като не посочва границите на възстановения имот, не възстановява собствеността, а само признава правото на възстановяване. Такова надлежно индивидуализиране на реституирания имот е направено едва със заповедта на кмета издадена по реда на §4к, ал.7 от ПЗР на ЗСПЗЗ от 03.02.2011г., поради което от този момент е могла да тече давност в полза на ищите.

Считат, че правилно съдът е приел при анализа на свидетелските показания, че упражняването от ищите владение е било явно, трайно и необезпокоявано, не е било смушавано и е довело до пораждаване ефекта на придобивната давност. Имотът е бил ограден, застроен и обработван повече от 10 години, поради което въззиваемите са придобили собствеността върху двете процесни реални части с площи от 94 кв.м. и 239 кв.м. Излагат също, че в случая не е приложима забраната на чл.200, ал.1 от ЗУТ за придобиване по давност на процесните реални части, поради това, че същите се присъединяват към съседен имот, като и двата имота са неурегулирани.

По отношение на реалната част от ПИ с ид. № *****.9687 по КК на гр.Варна с площ от 94 кв.м. излагат, че същата е част от имот № 9687 по ПНИ отреден за улица, която макар и проектирана не съществува на място. Считат, че самото предвиждане на ПНИ да бъде изградена улица не води до автоматично преминаване на правото на собственост на тази улица в патримониума на Общината. Позовава се на решение на ВКС, според което освен отреждане, елемент от придобиването на собствеността е и провеждането на отчуждително производство, а съгласно чл.21, ал.1 от ЗОС, Общината придобива собственост след заплащане на обезщетение. При липса на проведено доказване и представени доказателства за наличие на отчуждителна процедура, намират за правилен извода на съда, че реалната част от имота с ид. № *****.9687 по Кадастралната карта принадлежи на ищите, а не на ответниците по иска.

Молят обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно и да бъдат присъдени сторените съдебно-деловодни разноски за въззивното производство.

Правят доказателствено искане за приемане на писмено доказателства във връзка с издадени съдебни удостоверения /л.48,49 от делото на ВРС/, както и четливо копие на Заповед № 50/03.02.2011г. на Кмета на район „Приморски“ при Община Варна, приложена на л.99 от първоинстанционното дело.

По допустимостта на обжалването: Въззивните жалби са депозирани в рамките на

преклузивния двуседмичен срок, считано от връчване на обжалваемото решение на процесуалния представител на жалбоподателите. Жалбите съдържат изискуемите по чл.260 ГПК реквизити и приложенията по чл. 261 ГПК, с оглед на което са редовни. Дължимата авансово държавна такса за разглеждане на жалбите е внесена. Страните се представляват от пълномощници с права за въззивна инстанция. Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното първоинстанционно решение. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване съдебен акт.

Съдът приема, че въззивното производство е допустимо. Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

По доказателствените искания на въззиваемата страна:

Поисканите от ищите /въззиваеми в настоящото производство/ съдебни удостоверения за пред район Приморски на Община Варна и пред Областния управител на област Варна касателно процесните имоти са издадени от първоинстанционния съд на 13.10.2022г. и получени от процесуалния им представител на 20.10.2022г. Въз основа на съдебните удостоверения са издадените писмени доказателства от компетентните органи съответно на 31.10.2022г. и на 04.11.2022г. видно от отбелязаните дати на представените от въззиваемите писмени доказателства. Същите не са били представени за приемане в първоинстанционното производство и за тях е налице забраната по чл.266, ал.1 от ГПК за представянето им пред въззивната инстанция. Що се отнася до по-четливото копие на Заповедта № 50/03.02.2011г. на кмета на район Приморски на община Варна, то същата вече е приета като доказателство по делото, а четливото копие, както и останалите писмени доказателства приложени към отговора на въззивните жалби следва да бъдат приложени към корицата на делото.

По тези съображения и на основание чл. 267, ал.1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 51526/10.07.2023г. подадена от Община Варна и въззивна жалба, с вх.№ 54090/18.07.2023г. подадена от Д. Д. Д., П. В. П. и Л. Й. М. срещу Решение № 2297/23.06.2023г. постановено по гр.д. № 11184/2022г. по описа на ВРС, 9-ти състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на въззиваемата страна за приемане на писмени доказателства. Представените с отговора на въззивните жалби писмени доказателства да бъдат приложени към корицата на делото.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№ 1794/2023г. за разглеждане в открито съдебно заседание на **25.10.2023г. от 10:00 часа**, за която дата и час да се призоват страните, чрез пълномощниците си, ведно с препис от настоящото определение, а на въззивниците да се връчи и препис от постъпилия писмен отговор.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____